

Dobre, vznesiem námietku
všetkým tým,
čo hovoria:
„Dokážem milovať každého,
milujem celé ľudstvo.“
Ja hovorím: „Dobre, aby si
miloval každého,
musíš poznať človeka.“
Preto
ak miluješ ľudstvo,
rozumieš ľuďom
a ak rozumieš ľuďom,
môžeš opraviť
ich chyby.
Pýtam sa: Máš ženu,
ona je časťou ľudstva
a aj tak s ňou nedokážeš
žiť. Prečo?
Máš syna,
s ktorým si navzájom
nerozumiete.
Ale musíte sa navzájom
milovať?
Máš dcéru,
musíš s ňou byť zadobre.
Poznáš svoju dcéru?
Preto je tvoje tvrdenie,
že dokážeš milovať každého,
nepravdivé.
Hovorím ti:
„Môžeš milovať človeka,
len ak ho poznáš.“
Tvoja znalosť človeka
pochádza z tvojej lásky
k Bohu.
V naplnení
vôle Božej
spočíva sila
ľudskej duše
a tvoja láska k Bohu
pojíma šťastie
každého.
Tak sa domnievam.
Hovoríš:
„Je to pre teba ľahké!
Ale moje srdce je v ohni.
Zomieram láskou.“
Áno, si zamilovaný láskou,
ktorá ľudí zabíja.
To vôbec nie je láska,

je to smrť,
je to zápach.
Toto je láska
čierneho svetla,
ktoré s rozpadáva a zapácha,
ktoré poškrvňuje
a zatemňuje ľudskú dušu.
Neverte, že to,
čo je Vznesené v tomto Svete
žijúcej prírody,
vás môže oklamať
takou láskou!
Boh je vznesený.
Miluje v nás to najlepšie.
Boh Nekonečného dobra
miluje v nás to najlepšie.
V Písme nájdete
tento verš:
„Zamiloval sa
do pravdy v človeku.“
Najvznešenejšie, najčistejšie
v nás je to, čo Boh miluje.
Niektorí chcú vedieť,
či Boha zaujíma
ich bežný život.
Tisíce iných ľudí
by sa mohli zaujímať
o váš bežný život,
ale Boh nie.
Ak som ja služobníkom
veľkého majstra
a okolo seba mám
desať ďalších služobníkov,
aby mi naťahovali pančuchy,
čistili mi topánky,
prišiel by môj majster,
aby mi natiahol pančuchy?
Bolo by to múdre?
Nie, on sa nestará o to,
kto mi pomôže
natiahnuť moje pančuchy.
On hovorí: „Tu je
desať iných ľudí,
ktorí to urobia.“
On sa nestará o to,
kto mi naleští topánky.
Prečo?
Je veľa
čističov topánok,
za pár centov,

sú pripravení naleštíť
vaše topánky, ako si želáte.
Niektorí sa pýtajú:
„Je Boh dnes spokojný
s našimi topánkami?“
Prečo by mal byť Boh
spokojný s vašimi
topánkami? Mohol by byť
spokojný s tým chlapcom,
ktorý tie topánky leští a ktorý
prijal ako ideál
dokonale vyleštíť topánky
prvého človeka,
ktorý k nemu príde.
Chodte a pochopte úmysel
chlapca, ktorý leští topánky
a spýtajte sa seba: „Zaujíma
sa Boh o moje topánky?“
Nie.
On sa zaujíma
o čističa topánok.
Ten chlapec má ideál.
Vyleštil
vaše topánky
najlepšie ako dokázal,
tak dobre ako vedel.
Teraz vám poviem,
ako musíte konať v živote
ako ľudia vysokého ideálu.
Ak žena šije košeľu
pre svojho manžela
a dostala peniaze,
kúpi nejakú látku
a šije ľahostajne,
potom to nie je žena
vysokého ideálu.
Nie, ona musí prejsť
križom krážom celé mesto
a nájsť tú najlepšiu látku,
vybraný hodváb a pevné
plátno a ušiť mu košeľu
so slovami:
„Ušijem mu košeľu,
ktorú si bude pamätať.
Potom musí použiť
všetky svoje schopnosti,
aby urobila tú košeľu.
Toto je žena
s vysokým ideálom.
Muž ide kúpiť látku

pre svoju ženu.
Nesmie zobrať hocijakú
bavlnenú látku a povedať si
pre seba: „Všetko je dnes
drahé,
jednoducho jej zakryjem oči
týmto tu.“
To nie je manžel.
On musí prejsť
celé mesto a nájsť
tú najkrajšiu látku,
úplne bez kazov.
Toto je ideál pre neho!
V ten deň si Príroda
poznámená do svojej knihy,
že tá žena a jej manžel
urobili
tú najlepšiu voľbu.
Je to v ich povahe
urobiť to tak.
Chcete vybrať
knihu pre svojho priateľa.
Potom vyberte
tú najlepšiu knihu
a dajte mu ju ako dar,
aby si vás zapamätal.
Nejaká priateľka vám dá
svoj pamätník, aby ste
jej do neho niečo napísali.
Sadnite si za stôl
a povedzte si pre seba:
„Napíšme niečo od
Petka Slaveikova
(slávny bulharský
básnik, 1827 – 1895):
„Peniaze, peniaze,
vy ste tou najmocnejšou
kráľovnou...!“
Takto dôjdete
na koniec stránky.
Toto nie je žiaden ideál!
Musíte vybrať to najlepšie,
čo viete a napísať to,
aby na to vaša priateľka
nikdy nezabudla,
keď si to prečíta.
Napíšete to len raz
ale musíte vybrať to najlepšie
zo svojho vnútorného ja.
Keď to tak napíšete,

Príroda si to poznačí
do svojej knihy:
„Toto moje dieťa
vyrastie v Človeka!“
Milujete niekoho, však?
Toto je tiež zákon,
ktorým môžete zistiť,
akého druhu je vaša láska.
Nieko hovorí:
„Milujem svojho priateľa.“
Dobre, prečo?
„Ach, on má
také skvelé obočie
a oči!“
Táto osoba
nerozumie láske.
Má nízky ideál.
Nieko iný hovorí:
„Ach, keby ste videli
nos môjho priateľa...
a jeho ústa, sú také krásne!“
Všetci títo ľudia
majú nízky ideál.
Musíte nájsť vo vnútri
vášho priateľa takú vlastnosť,
ktorá ho odlišuje
od zvyšku ľudí
a poviete:
„On má jednu vlastnosť,
ktorú nenájdete u nikoho.
Je to...“
Nie je to vonkajšia vlastnosť.
Nie je to ani jeho nos
ani jeho ústa.
Je to niečo
na najvyšších vetvách.
A keď to nájdete,
zoberiete si to a budete to
opatrovať vo svojej duši.
Zapíšete si to
do svojej pamäte
a Príroda si znovu zapíše:
„Toto moje dieťa
vyrastie v Človeka!“
Máte učiteľa a hovoríte:
„Náš učiteľ
je veľmi vzdelaný.
Je dobre znalý
chémie,
astronómie, fyziky

a všetkých vied.“
Nie,
toto nie je váš učiteľ.
Toto je len
naložená t'ava.
To, čo odlišuje
vášho učiteľa,
nie sú tieto veci.
Sú to len stužky
a kde je klobúk?
Tak ľahko sú ideály
zdeformované.
Učiteľ hovorí
svojej žiačke: „Musíš si
vziať ten najlepší klobúk
bez stužky.“
Ona príde k modistke,
ktoré jej hovorí:
„Tvoj učiteľ ti povedal toto
ale klobúk nemôže byť
bez stužky.
Ak naň dáme
aspoň malú stužku,
bude vyzeráť lepšie.“
Dajú naň stužku.
Ale v obchode sú
aj iní ľudia
a tí hovoria:
„Ak dáte stužku
aj na druhú stranu, ten klobúk
bude vyzeráť krajšie.“
Ona odpovie: „Dobre,
myslím, že učiteľ
bude spokojný.“
Myslíte si, že ten klobúk
bude cennejší?
Nie, stratil všetku svoju cenu.
Dokážem vám,
prečo stratil svoju hodnotu.
Predstavte si, že mi
môj učiteľ dal
veľmi krásne pero,
ktoré veľmi dobre píše.
Nejaký môj priateľ
príde a povie mi:
„Vieš čo,
mám veľmi drahocenný
kameň veľký ako vajce,
ak ho dáme na vrch
tvojho pera,

bude krajšie.“
A pripevnia ho tam
malou retiazkou.
Pokračujem v písaní.
Iný priateľ príde
a hovorí:
„Mám diamant veľký ako
kačacie vajce,
pripevnime ho k peru,
bude ešte krajšie.“
Pripevní ho tam tiež.
Pýtam sa: „Myslíte si,
že by tento pisateľ mohol
dobre písať so všetkými
týmito vzácnymi kameňmi
na pere?“ Nie.
Sú to bláznivé ideály
súčasného ľudstva.
Sú to
bláznivé ideály
súčasných žiakov.
Sú to
bláznivé ideály
súčasných
nábožných ľudí,
ktorí nerozumejú
veľkej Božskej iskre,
ktorá musí preniknúť
hlboko do našich duší.
Niekedy by ste
mohli povedať:
„Ach, keby mi niekto
dal diamant!“
Dobre, keby som niekomu
dával diamant, musím nájsť
ten najkrajší
diamant na Svete.
Ak ho nenájdem, nikdy by
som nemal nikomu zavesiť
na krk žiaden diamant.
Taký musí byť aj váš ideál!
Ten najlepší na svete!
Presne týmto,
vašou vnútornou voľbou,
sa budete líšiť
od ostatných ľudí.
Pravda musí byť zasadená
do srdca ľudí!
Rozumiete teraz, kam sa
uberajú moje myšlienky?

Vidíte teraz,
kam prúdi potok?
Nehovoril som k vám
dlhý čas.
Dnes večer som sa rozhodol
a povedal sám sebe:
„Dnes prehovorím
k týmto žiakom,
poviem im o tom najkrajšom,
to najlepšie,
čo im môžem dať.“
Ak ste si zobrali
prvý lúč, ktorý prišiel
z Božského,
stanete sa skutočnými
žiakmi a Ľuďmi.
Ak ste sa oneskorili
a nevideli ste
prvý lúč, poviem vám
niečo horké:
stanete sa
zabudnutými deťmi
na dne pivnice.
Tým, kto miluje
reči o láske
a bojí sa
reči o strachu!
Kto vyhráva v tomto svete?
Ten, kto hovorí o láske
alebo ten,
kto hovorí o strachu?
Múdry hovorí o múdrosti
Múdry hovorí o múdrosti
a blázon o bežných veciach
tohto sveta.
Kto z týchto dvoch vyhráva?
Múdry rastie
a blázon chradne.
„Ja“, hovorí, „som zvyknutý
len písať svoje meno
na peňažnej poukážke,
ktorý mi Otec pošle.“
A on stále podpisuje.
Sú osoby,
ktorých celý život pozostáva
len z podpisovania.
Vždy podpisujú,
aby niečo zobrali.
A keď to Príroda vidí,
hovorí:

„Toto dieťa nevyrastie
v Človeka.
Naučilo sa len podpisovať sa
a nikdy nič nenapíše.“
Na záver,
všetky vyššie bytosti,
všetci tí Bratia
Veľkého Bieleho Bratstva
kráčali po tejto ceste.
Oni všetci majú vysoké
ideály. Všetci myslia takto.
A keď sa niektorý
z týchto Bratov rozhodne
zostúpiť na Zem,
čo hovoria?
Príde sem dole
k najlepšiemu človeku.
A oni vysvetľujú,
kto je ten najlepší:
ten, kto má túžbu,
ten, kto má ideál,
najvyšší ideál.
K nemu On príde.
Majster príde
k žiakovi,
ktorého duša vibruje,
ktorý každý deň myslí
na svojho Majstra.
Ale aký to žiak,
ktorý rozmýšľa
o tomto a tamtom?
Majster prejde okolo
jeho domu a povie mu:
„Tu je jeden z mojich
zabudnutých žiakov“,
a bude pokračovať ďalej.
Keď ale prejde okolo domu
toho prvého žiaka,
povie: „Tu žije
jeden zo žiakov, ktorých
musím dnes večer navštíviť.“
Toto je ten veľký ideál,
vznešený ideál,
ktorý musia mať všetci:
Najkrajší,
najväčší, najsilnejší,
najlepší, najmocnejší,
najmúdrejší,
najpravdivejší,
najstatočnejší –

všetko
tej najvyššej kvality!
Pozdvihnite tento ideál
a uvidíte,
ako sa váš život zmení.
Ale žiadosť
je nevyhnutná.
Ste uvrhnutí dole a hovoríte:
„Moje srdce je prázdne,
nie je v ňom žiadna láska.
Čo mám robiť?“
Rozhodnite sa: „Zajtra
pôjdem privítať slnko,
pokúsim sa zachytiť
prvý slnečný lúč.“
Sporovali ste,
aká je vaša
prvá myšlienka ráno,
keď sa prebudíte?
Príroda je v tomto ohľade
veľmi presná.
V okamihu,
keď sa dieťa prebudí,
zastaví sa vzrušením,
zadrží dych
a pozorne načúva,
aby počula, aká bude
prvá myšlienka tohto dieťaťa.
V momente,
keď sa prebudíte,
vaša myšlienka je
nasmerovaná k Bohu
a vy myslíte na veľkú Lásku,
ktorá naplňa vašu dušu
všetkým požehnaním,
ona hovorí: „Toto moje dieťa
vyrastie
vo veľkého Človeka.
Má vysoký ideál!“